

НАЦІОНАЛЬНА ПОЛІЦІЯ УКРАЇНИ
ГОЛОВНЕ УПРАВЛІННЯ НАЦІОНАЛЬНОЇ ПОЛІЦІЇ
В ДОНЕЦЬКІЙ ОБЛАСТІ
МАРІУПОЛЬСЬКЕ РАЙОННЕ УПРАВЛІННЯ ПОЛІЦІЇ
СЛІДЧИЙ ВІДДІЛ

вул. Метробудівська 14, м. Дніпро 49000

ПОВІДОМЛЕННЯ
про підозру

м. Дніпро

«08» травня 2024 року

Слідчий СВ Маріупольського РУП ГУНП в Донецькій області капітан поліції Пошкурлат В.І., розглянувши матеріали досудового розслідування у кримінальному провадженні № 42023052700000014 від 30 вересня 2023 року, за ознаками кримінальних правопорушень, передбачених ч. 4 ст. 111-1 КК України, та встановивши наявність достатніх доказів для підозри особи у вчиненні кримінального правопорушення, відповідно до ст.ст. 40, 42, 276, 277, 278 КПК України, -

ПОВІДОМИВ:

Харчуку Максиму Андрійовичу, 08.03.1989 року народження, уродженцю м. Маріуполь, Донецької області, громадянину України, паспорт [REDACTED] від [REDACTED], раніше не судимому, не працюючому, який зареєстрований та мешкає за адресою: Донецька область, м. Маріуполь, [REDACTED]

про те, що він підозрюється в провадженні господарської діяльності у взаємодії з державою-агресором, незаконними органами влади, створеними на тимчасово окупованій території, у тому числі окупаційною адміністрацією держави-агресора, тобто у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 4 ст. 111-1 КК України, за наступних обставин.

Досудовим розслідуванням встановлено, що 24 жовтня 1945 року набув чинності Статут Організації Об'єднаних Націй, підписаний 26 червня 1945 року, яким фактично створено Організацію Об'єднаних Націй (далі – ООН), до складу якої входять Україна, російська федерація та ще 49 країн-засновниць, а також інші країни світу.

Відповідно до частини 4 статті 2 Статуту ООН, усі Члени вказаної організації утримуються в своїх міжнародних відносинах від погрози силою

незалежності будь-якої держави, так і будь-яким іншим чином, несумісним із Цілями Об'єднаних Націй.

Декларацією Генеральної Асамблеї ООН від 09.12.1981 № 36/103 про недопустимість інтервенції та втручання у внутрішні справи держав і резолюціями: від 16.12.1970 № 2734 (XXV), що містить Декларацію про зміцнення міжнародної безпеки; від 21.12.1965 № 2131 (XX), що містить Декларацію про неприпустимість втручання у внутрішні справи держав і про обмеження їх незалежності і суверенітету від 14.12.1974 № 3314 (XXIX), що містить визначення агресії, визначено, що жодна з держав не має права здійснювати інтервенцію або втручання у будь-якій формі або з якої б то не було причини у внутрішні і зовнішні справи інших держав. Закріплені обов'язки держав утримуватися від: збройної інтервенції, підривної діяльності, військової окупації; надання сприяння, заохочення або підтримки сепаратистської діяльності; не допускати на своїй території навчання, фінансування і вербування найманців чи засилання таких найманців на територію іншої держави.

Верховною Радою Української Радянської Соціалістичної Республіки 24.08.1991 схвалено «Акт проголошення незалежності України», яким урочисто проголошено незалежність України та створення самостійної української держави – України.

У преамбулі Декларації про державний суверенітет України від 16.07.1990 вказано, що Верховна Рада УРСР проголошує державний суверенітет України як верховенство, самостійність, повноту і неподільність влади Республіки в межах її території та незалежність і рівноправність у зовнішніх зносинах.

Відповідно до розділу V Декларації територія України в існуючих кордонах є недоторканною і не може бути змінена та використана без її згоди. Україна самостійно визначає адміністративно-територіальний устрій та порядок утворення національно-адміністративних одиниць.

Статтями 1, 2 Конституції України визначено, що Україна є суверенною і незалежною, демократичною, соціальною, правовою державою. Суверенітет України поширюється на всю її територію, яка в межах існуючого кордону є цілісною і недоторканною. Статтею 73 Конституції України закріплено, що виключно всеукраїнським референдумом вирішуються питання про зміну території України.

Згідно з пунктами 1, 2 Меморандуму про гарантії безпеки у зв'язку з приєднанням України до Договору про нерозповсюдження ядерної зброї від 05 грудня 1994 року РФ, Сполучене Королівство Великої Британії та Північної Ірландії і Сполучені Штати Америки підтвердили Україні своє зобов'язання згідно з принципами Заключного акта Наради з безпеки та співробітництва в Європі від 01 серпня 1975 року поважати незалежність і суверенітет та існуючі кордони України, зобов'язалися утримуватися від загрози силою чи її використання проти територіальної цілісності чи політичної незалежності України, і що ніяка їхня зброя ніколи не буде використовуватися проти України, крім цілей самооборони, або будь-яким іншим чином згідно зі Статутом ООН.

Всупереч вказаним нормам Президент російської федерації, а також інші представники влади російської федерації, діючи всупереч вимогам п. п. 1, 2 Меморандуму про гарантії безпеки у зв'язку з приєднанням України до Договору про нерозповсюдження ядерної зброї від 05.12.1994, принципам Заключного акту Наради з безпеки та співробітництва в Європі від 01.08.1975 та вимогам ч. 4 ст. 2 Статуту ООН і Декларацій Генеральної Асамблеї ООН від 09.12.1981 № 36/103, від 16.12.1970 № 2734 (XXV), від 21.12.1965 № 2131 (XX), від 14.12.1974 № 3314 (XXIX), спланували, підготували і розв'язали агресивну війну та воєнний конфлікт проти України.

З цією метою 22.02.2022 Президент російської федерації підписав з керівниками російських окупаційних адміністрацій на тимчасово окупованих територіях Донецької та Луганської областей договори про дружбу, співробітництво та взаємну допомогу, які в той же день ратифіковані Державною думою та Радою Федерації Федеральних Зборів російської федерації.

В цей же день Президент російської федерації, з метою надання видимості законності дій по нападу на Україну, направив до Ради Федерації Федеральних Зборів російської федерації звернення про використання Збройних Сил російської федерації за межами російської федерації, яке було задоволено.

Керівники російських окупаційних адміністрацій на тимчасово окупованих територіях Донецької та Луганської областей 23.02.2022 звернулися до Президента російської федерації з проханням надати допомогу у відбитті надуманої ними воєнної агресії «українського режиму щодо населення» так званих «Донецької народної республіки» та «Луганської народної республіки».

Президент російської федерації 24.02.2022 оголосив про своє рішення почати військову операцію в Україні, після чого був відданий наказ на вторгнення підрозділів Збройних Сил російської федерації на територію України.

Після цього, 24.02.2022 на виконання вищевказаного наказу військовослужбовці Збройних Сил російської федерації шляхом збройної агресії, незаконно вторглися на територію України через лінію державного кордону України, розташовану в Автономній Республіці Крим, Донецькій, Луганській, Харківській, Херсонській, Миколаївській, Київській, Сумській, Чернігівській та інших областях та шляхом застосування зброї здійснили напад на державні органи, органи місцевого самоврядування, підприємства, установи, організації, військові частини, інші об'єкти, які мають важливе народногосподарське чи оборонне значення, житлові масиви та інші цивільні об'єкти, а також здійснили окупацію частини території України, чим вчинили дії на порушення порядку, встановленого Конституцією України, що продовжується до теперішнього часу та призводить до тяжких наслідків.

Указані дії супроводжуються бойовим застосуванням авіації, артилерійськими та ракетними ударами, а також застосуванням броньованої техніки та іншого озброєння. При цьому вогневі удари здійснюються по об'єктам, які захищені нормами міжнародного гуманітарного права. Зазначені дії призвели до тяжких наслідків у вигляді загибелі людей, у тому

числі дітей, отримання ними тілесних ушкоджень різного ступеня тяжкості та заподіяння матеріальних збитків у вигляді знищення будівель, майна та інфраструктури.

Перебування на території України підрозділів збройних сил інших держав з порушенням процедури, визначеної Конституцією та законами України, Гаазькими конвенціями 1907 року, IV Женевською конвенцією 1949 року, а також всупереч Меморандуму про гарантії безпеки у зв'язку з приєднанням України до Договору про нерозповсюдження ядерної зброї 1994 року, Договору про дружбу, співробітництво і партнерство між Україною і російською федерацією 1997 року та іншими міжнародно-правовими актами, є окупацією частини території суверенної держави Україна і міжнародним протиправним діянням з усіма наслідками, передбаченими міжнародним правом.

24 лютого 2022 на підставі пропозиції Ради національної безпеки і оборони України, відповідно до пункту 20 частини першої статті 106 Конституції України, Закону України «Про правовий режим воєнного стану» введено воєнний стан на всій території України. Останній раз Указом Президента України № 58/2023 від 06.02.2023 строк дії воєнного стану в Україні продовжено з 05 години 30 хвилин 19 лютого 2023 року строком на 90 діб відповідно.

Місто Маріуполь та Маріупольський район Донецької області, відповідно до наказів Міністерства з питань реінтеграції тимчасово окупованих територій від 25.04.2022 № 75 «Про затвердження Переліку територіальних громад, які розташовані в районі проведення воєнних (бойових) дій або які перебувають в тимчасовій окупації, оточенні (блокуванні) станом на 23.11.2022» (зі змінами), від 22.12.2022 № 309 «Про затвердження Переліку територій, на яких ведуться (велися) бойові дії або тимчасово окупованих російською федерацією», Закону України від 18.01.2018 «Про особливості державної політики із забезпечення державного суверенітету України на тимчасово окупованих територіях у Донецькій та Луганській областях», є тимчасово окупованою територією.

Законом України від 22.05.2022 № 2265-IX «Про заборону пропаганди російського нацистського тоталітарного режиму, збройної агресії російської федерації як держави-терориста проти України, символіки воєнного вторгнення російського тоталітарного режиму в Україну» російська федерація визнана державою-терористом (державою-агресором).

11.12.2017 де у Єдиному державному реєстрі підприємств та організацій України зареєстровано Товариство з обмеженою відповідальністю «Лігос бетон», код 41800970, реєстраційний номер: 12741020000014600, за адресою: Донецька область, м. Маріуполь, 26 квартал, буд. 1, прим. 36.

Основною діяльністю вказаного підприємства є виготовлення виробів із бетону для будівництва, інші будівельні роботи, надання в оренду інших машин, устаткування, товарів, будівельних машин і устаткування, вантажних автомобілів, складське господарство, вантажний автомобільний транспорт, неспеціалізована оптова торгівля, оптова торгівля деревиною, будівельними матеріалами та санітарно-технічним обладнанням, виробництво інших

виробів з бетону, гіпсу та цементу, виробництво бетонних розчинів, готових для використання.

Після початку широкомасштабного вторгнення військ РФ на територію України та тимчасової окупації м. Маріуполя, окупаційною владою створено окупаційну адміністрацію, в складі якої почали діяти виконавчі органи, зокрема відділ міжрайонної інспекції федеральної податкової служби № 1 по ДНР, відділення фонду пенсійного та соціального страхування РФ по ДНР, державна реєстраційна служба РФ.

З метою перереєстрації ТОВ «Лігос бетон», за російським законодавством та приведення нормативної документації підприємства у відповідність до законодавства РФ, «решением общих сборов ООО «Лигос бетон» утвержден Устав Общества с ограниченной ответственностью «Лигос бетон» 2022 год».

Наказом засновника «ООО «Лигос бетон» від 21.03.2023 № 1 «О вступлении в должность генерального директора ООО «Лигос бетон», Харчука Максима Андрійовича прийнято на посаду генерального директора «ООО «Лигос бетон» з 21.03.2023.

Досудовим розслідуванням встановлено, що громадянин України Харчук Максим Андрійович, 08.03.1989 року народження, знаходячись на території тимчасово окупованого м. Маріуполя, Донецької області, більш точного місця не встановлено, в період часу з 21.03.2023 по 10.11.2023, більш точного часу не встановлено, усвідомлюючи здійснення відкритої російської агресії, яка розпочалась 24 лютого 2022 року повномасштабним російським військовим вторгненням на територію України, маючи умисел на провадження господарської діяльності у взаємодії з державою-агресором, незаконними органами влади, створеними на тимчасово окупованій території, незважаючи на встановлену Законом України № 2108-IX від 03.03.2022, що набрав чинності 15.03.2022, кримінальну відповідальність за такі дії, діючи умисно, за власною ініціативою, добровільно зайняв посаду «генерального директора ООО «Лигос бетон» та здійснив реєстрацію ТОВ «ЛІГОС БЕТОН» (код ЄДРПОУ 41800970) за російським законодавством, як «ООО «Лигос Бетон», ОГРН 1229300134469, ИНН 2239300246469 від 21.03.2023, зареєстрованого за адресою: 287513, Донецкая Народная Республика, г. Мариуполь, Квартал-26, д. 1, помещение 36».

До прав та обов'язків Харчука М.А. як генерального директора «ООО «Лигос бетон» входить:

- без довіреності діяти від імені та на користь Товариства;
- представляти інтереси Товариства в органах державної влади та органах місцевого самоврядування, інших організаціях у відносинах з юридичними особами та громадянами;
- право першого підпису фінансових документів, видачі довіреностей та доручень;
- укладати будь-які угоди та юридичні акти, підписувати договори, контракти та інші документи;
- за рішенням загальних зборів учасників Товариства укладати угоди незалежно від їх вартості про отримання кредитів та застави майна, договорів купівлі-продажу та дарування основних засобів;

- відкривати та закривати рахунки в установах банків;
- приймати та звільняти працівників Товариства, а також приймати рішення про відрядження працівників;
- організувати господарську діяльність Товариства, фінансування, ведення обліку та складання звітності;
- зберігати печатки та штампи Товариства;
- затверджувати всі внутрішні документи про діяльність Товариства;
- приймати інші рішення, необхідні для вирішення питань поточної діяльності Товариства;
- доповідати загальним зборам Учасників про результати фінансово-господарської діяльності Товариства, приймати участь у зборах;
- діяти в інтересах Товариства, добросовісно і розумно, та не перевищувати свої повноваження;
- відповідальність за діяльність Товариства, організацію бухгалтерського та податкового обліку, звітності, своєчасність та повноту сплати податків і заробітної плати найманим працівникам, зберігання документів Товариства, печатки та штампів;
- збереження комерційної таємниці Товариства.

Підприємство «ООО «Лигос бетон» - є суб'єктом господарювання, має статус юридичної особи, зареєстроване та діє на підставі Господарського кодексу РФ, закону РФ від 08.02.1998 № 14-ФЗ «Про товариства з обмеженою відповідальністю» та інших нормативно-правових актів РФ».

Встановлено, що основною метою діяльності «ООО «Лигос Бетон» є здійснення господарської діяльності на тимчасово окупованій території м. Маріуполя Донецької області, у тому числі окупаційною адміністрацією держави-агресора та російськими компаніями через надання товарів та послуг.

Господарська діяльність «ООО «Лигос Бетон» полягає у виробництві виробів з бетону для використання у будівництві; виробництво інших виробів з гіпсу, цементу або бетону; спеціалізовані будівельні роботи; діяльність агентів з оптової торгівлі лісоматеріалами та будівельними матеріалами; торгівля оптова лісоматеріалами, будівельними матеріалами та санітарно-технічним обладнанням; торгівля оптова неспеціалізована; діяльність автомобільного вантажного транспорту; діяльність зі складування та зберігання; оренда та лізинг вантажних транспортних засобів; оренда та лізинг будівельних машин та обладнання; оренда та лізинг інших видів транспорту, обладнання та матеріальних засобів, не включених до інших угруповань.

Після реєстрації за російським законодавством, «ООО «Лигос бетон» отримало зобов'язання щодо сплати податку на прибуток у казну держави-агресора та її окупаційних органів, тим самим сприяє її економічному та військовому розвитку, а також можливість продовжувати провадження господарської діяльності у взаємодії з державою-агресором, незаконними органами влади, створеними на тимчасово окупованій території та будівельними компаніями, які отримують замовлення від окупаційної влади та використовують «ООО «Лигос бетон» в якості підрядної організації.

Харчук М.А., співпрацюючи з окупаційною владою, перейшовши на бік ворога в умовах воєнного стану, діючи умисно на шкоду суверенітету, територіальній цілісності, обороноздатності, державній та інформаційній безпеці України, запровадив у так званому «ООО «Лигос бетон»» принципи діяльності підприємства, які суперечать чинному законодавству України.

Зокрема, у період часу з 21.03.2023 по 10.11.2023 більш точного часу не встановленого, Харчук М.А., використовуючи виробничу базу «ООО «Лигос бетон»», здійснював господарську діяльність у взаємодії з підрядними організаціями держави-агресора АО «Объемно-блочное домостроение», ООО «Авангард строй», ООО «ОлимпСитиСтрой», ООО «Инжстройпроект», ООО «Мосто-строительная компания Альянс», яка полягала у виконанні ремонтних та відновлюваних робіт, поставках бетону, цементних та гіпсових сумішей на об'єкти будівництва, з метою створення позитивного іміджу окупаційної влади держави агресора, як такої, що може виконувати соціально-економічні зобов'язання перед місцевим населенням по належному утриманню окупованих територій.

Також Харчук М.А. перебуваючи на посаді генерального директора «ООО «Лигос бетон», 12.09.2023 уклав договір № 32 на поставку 1 248 бетонних виробів «Федеральному государственному автономному учреждению «Управление имуществом социальных проектов» Министерства обороны Российской Федерации.

Крім того, Харчук М.А., перебуваючи на посаді генерального директора «ООО «Лигос бетон», 09.09.2023 уклав договір № 32 на поставку бетону марки М200 В 7,5 «Управлению жилищного хозяйства администрации города Донецк Министерства строительства и жилищно-коммунального хозяйства ДНР».

Таким чином, Харчук Максим Андрійович, підозрюється у провадженні господарської діяльності у взаємодії з державою-агресором, незаконними органами влади, створеними на тимчасово окупованій території, у тому числі окупаційною адміністрацією держави-агресора, тобто у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 4 ст. 111-1 КК України.

Старший слідчий СВ Маріупольського РУП
ГУНП в Донецькій області
капітан поліції
«08» травня 2024 року

«ПОГОДЖЕНО»
Прокурор Лівобережної окружної
прокуратури Донецької області
«08» травня 2024 року

Влада ПОШКУРЛАТ

Сергій ШЕНКО

Відповідно до положень статей 42, 277 КПК України підозрюваному роз'яснено його процесуальні права.

Підозрюваному роз'яснено його права:

Стаття 42. Підозрюваний

Підозрюваний, обвинувачений має право:

1) знати, у вчиненні якого кримінального правопорушення його підозрюють;

2) бути чітко і своєчасно повідомленим про свої права, а також отримати їх роз'яснення у разі необхідності;

3) на першу вимогу мати захисника і побачення з ним до першого та перед кожним наступним допитом з дотриманням умов, що забезпечують конфіденційність спілкування, на присутність захисника під час допиту та інших процесуальних дій, на відмову від послуг захисника в будь-який момент кримінального провадження, на отримання послуг захисника за рахунок держави у випадку відсутності коштів на оплату таких послуг;

4) не говорити нічого з приводу підозри проти нього або у будь-який момент відмовитися відповідати на запитання;

5) давати пояснення, показання з приводу підозри чи в будь-який момент відмовитися їх давати;

6) вимагати перевірки обґрунтованості затримання;

7) у разі затримання – на негайне повідомлення членів сім'ї, близьких родичів чи інших осіб про затримання і місце свого перебування;

8) збирати і подавати слідчому, прокурору, слідчому судді докази;

9) брати участь у проведенні процесуальних дій;

10) під час проведення процесуальних дій ставити запитання, подавати свої зауваження та заперечення щодо порядку проведення дій, які заносяться до протоколу;

11) застосовувати з додержанням вимог КПК України технічні засоби при проведенні процесуальних дій, в яких він бере участь. Слідчий, прокурор, слідчий суддя, суд мають право заборонити застосовування технічних засобів при проведенні окремої процесуальної дії чи на певній стадії кримінального провадження з метою нерозголошення відомостей, які містять таємницю, що охороняється законом, чи стосуються інтимного життя особи, про що виноситься вмотивована постанова (ухвала);

12) заявляти клопотання про проведення процесуальних дій, про забезпечення безпеки щодо себе, членів своєї сім'ї, близьких родичів, майна, житла тощо;

13) заявляти відводи;

14) ознайомлюватися з матеріалами досудового розслідування, та вимагати відкриття матеріалів;

15) одержувати копії процесуальних документів та письмові повідомлення;

16) оскаржувати рішення, дії та бездіяльність слідчого, прокурора, слідчого судді;

17) вимагати відшкодування шкоди, завданої незаконними рішеннями, діями чи бездіяльністю органу, що здійснює оперативно-розшукову діяльність, досудове розслідування, прокуратури або суду, в порядку,

визначеному законом, а також відновлення репутації, якщо підозра, обвинувачення не підтвердились;

18) користуватись рідною мовою, отримувати копії процесуальних документів рідною або іншою мовою, якою він володіє, та в разі необхідності користуватися послугами перекладача за рахунок держави.

Підозрюваний, який є іноземцем і тримається під вартою, має право на зустрічі з представником дипломатичної чи консульської установи своєї держави, яку йому зобов'язана забезпечити адміністрація місця ув'язнення.

На всіх стадіях кримінального провадження підозрюваний має право примиритися з потерпілим і укласти угоду про примирення. У передбачених законом України про кримінальну відповідальність та КПК України випадках примирення є підставою для закриття кримінального провадження.

Про підозру мені повідомлено, повідомлення про підозру та пам'ятка про процесуальні права та обов'язки вручені, права підозрюваного оголошені та роз'яснені.

Підозрюваний _____

«___» _____ 2024 року о «___» годин «___» хвилин.

Захисник _____

«___» _____ 2024 року о «___» годин «___» хвилин.

Повідомлення про підозру та пам'ятку про процесуальні права вручив, права та обов'язки роз'яснив:

**Старший слідчий СВ Маріупольського РУП
ГУНП в Донецькій області
капітан поліції**

«___» _____ 2024 року

Влада ПОШКУРЛАТ